

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૯ મું. વિદ્યમ સંવત ૧૯૬૮. જેઠ. અંક ૧૧ મા.

પ્રભુ સ્તુતિ.

ભવિષ્ય પટાંતરિત ઇચ્છાનું પ્રભુ પાસે સ્થેટન.

(મધુ સૂદન.)

(હું ભજન કરીશ હરિનું સદા સુખે—એ રાગ)

હું ચરણુ ભજીશ તુજના સદા ! પ્રભો !

પારાવાર હુઃખ ઝટ ભાગે—

મિથ્યા રંજ નિવારી, ઠારી—મન, ચરણુ ભજીશ

તુજના સદા, પ્રભો ! હું

પરભાવ માત્ર વિસારી કેવલ શુદ્ધ પ્રેમાનંદમાં,

થઉં મસ્ત થાવા, મધુસૂદન તવ પાદગુણ મકરંદમાં;

સંસાર તાપિત ચિત્તને નવ, નાથ ! અવધીરણુ ઠરો,

કેશવ અકલ ગતિ ! સદનશાતા ! એક ત્હારો આશરો.

હું ચરણુ

૨૯૨

આમાનંદ પ્રકાશ.

† શ્રીવિજયનંદ સૂરિશ્વરજી સુમતિ આપો.

“ ગુરુ સ્તુતિ. ”

“ રાખુરે હમારે ઘટમે ” ॥ એ ચાલ ॥

સ્વર્ગે ગયે ઝટપટમે, શ્રી આત્મારામ સ્વામીરે; સ્વર્ગે ૦
॥ એઅચલી ॥

- તજી બાલ વૃદ્ધ ચેલા, સંઘના તજીને મેલા;
સ્વામી ગયા એકીલારે. સ્વર્ગે ૦ ૧.
- આશા હમારી મોટી, તે તો પડી ગઈ ખોટી;
નહિ ખોટ સંઘમાં છોટીરે. સ્વર્ગે ૦ ૨.
- સ્વર્ગે સધાયે સ્વામી, દેહ ધારી કીર્તિ જામી;
ઈન્દ્રિયાંડમાં પણ નામીરે, સ્વર્ગે ૦ ૩.
- ધર્માભિમાન ધારી, આક્ષેપોના નિવારી;
મહાત્માની ખોટ ભારીરે. સ્વર્ગે ૦ ૪.
- એવા ગુરુ કયાં મળશે, સંઘના કલેશ કેમ ટળશે;
પંજબ કોણ ઉદ્ધરશેરે. સ્વર્ગે ૦ ૫.
- પંજબી લોક તરસે, ગુરુ વાણીકે બિન વરસે;
કહે ત્રાતા ગુરુ કહાં મલશે રે. સ્વર્ગે ૦ ૬.
- આધાર હવે સૂરિવરની, મૂર્તિ સુરતી દિલધરની;
અંથાવલી કંઠ કરનીરે. સ્વર્ગે ૦ ૭.
- ગુરુની સ્તુતિને બનાવે, હંસાભિધાન ભાવે;
આદિનાથ મંડળ ગાવેરે. સ્વર્ગે ૦ ૮.

સુરતબંદર વડાચૌટા.

પોષ શુદ્ધિ. ૩.

યોજક.

} સુનિમહારાજ શ્રી હંસવિજયજી
મહારાજ.

† ચોક્કસ માસમાં જેઠ સુદ ૭ ના રોજ ઉક્ત સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસ નિધી દોવાથી તેમના સ્મરણાર્થે આ સ્તુતિ દાખલ કરવામાં આવે છે.

આપણી આધુનીક સ્થિતિનો દુઃખદાયક ચિતાર. ૨૯૩

આપણી આધુનિક સ્થિતિનો

દુઃખદાયક ચિતાર.

અને તે માટે જલદી લેવો જોઈતો ઇલાજ.

(લેખક—મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

પ્રિય બધુઓ અને જહેનો ! હાલ આપણે કેવી સ્થિતિમાં આવી પડ્યા છીએ? અને તેનું ખર્ચું કારણ શું છે? તે આપણે જલદી શોધી કાઢવું જરૂરનું છે. એટલુંજ નહિ પણ તે અનિષ્ટ અને અનર્થકારી કારણને શોધી સઠંતર દૂર કરવા ભારે પ્રયત્ન લેવો જોઈએ પણ તેટલું જ જરૂરનું છે. આપણી પ્રજા દિન પ્રતિદિન નૂર વગરની, નિર્જળ ખાંધાની, ઢીલાં મનની અને શૂન્ય હૃદય વાળી થતી જાય છે તે આપણે જોઈએ છીએ, જાણીએ છીએ અને અનુભવિયે છીએ છતાં શા કારણથી આપણી પ્રજા આવી નિર્જળ સ્થિતિવાળી થતી જાય છે તેનું આપણે શોધન કયાં કરીએ છીએ? અને કોઈક હિતરૂની આપણી પ્રજાના કેષળ હિતને માટે તેનાં ખર્ચું કારણ ખતાવી તેને દૂર કરવા આપણને આગ્રહ કરે તેની આપણે કયાં દરકાર કરીએ છીએ? આપણા ખર્ચું હિતનીજ આપણે દરકાર નહિં કરીશું તો આપણા કેવા ખૂરા હાલ થશે? એવો અતિશય જ્ઞાન વાળાજ જાણી શકે. માટે બધુઓ અને જહેનો! હવે તો આપણે ઘોર નિદ્રામાંથી જાગી અને તેમ જલદી જાગવું જોઈએ. મહા મોહ અને અજ્ઞાન વશ બની જવાથી અન્ય ભાઈઓની જેમ આપણે એણું જોયું નથી. જ્યાં સુધીમાં આપણે અમણું સર્વસ્વ ગુમાવી બેઠીએ નહિં ત્યાં સુધીમાં અંતરની ઉંડી લાગણીથી આપણું એકાંત હિત ઇચ્છી આપણને સાચી અને સુખે આદરી શકાય એવી રૂઠી શિખામણ આપી આપણને સવેલા જાગૃત કરવા. મથન કરનાર કોઈપણ ઉપગારી પુરૂષમાં સુશ્રદ્ધા રાખીને પ્રેમ સહિત તેમનાં વચનામૃતનું પાન કરી સાવધાન બની આપણી ગંભીર ભૂલ સુધારી લેવા જરૂર પ્રયત્ન કરવો ઉચિત છે. તમે પ્રમાદ વશ પ્રથમતો તમારું હિત સમજવા ખપ કરતા નથી અને કહાથ તે તમે ભાગ્ય યોગે સમજ્યા તો તે પ્રમાણે વર્તવા કમ-

૨૯૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નશીએ અખાડા (ઉપેક્ષા) કરેછો. આવી જાંલીર ભૂલને લહી આપણી પ્રજાએ અત્યાર સુધી ઘણું જોયું છે અને એ અતિ જાંલીર ભૂલ (સ્વપર હિત સમજી તેનો આદર કરવામાં થતી ઉપેક્ષા અથવા આજસ) દૂર કરવા જેટલો વિલંબ થશે તેટલું અધિક નુકશાન આપણને જ સહન કરવું પડશે. કદાચ કોઈ કહેશે કે સહુ કોઈ આપણા હાથમાં નથી આપણે એકલા શું કરી શકીએ? આવાં વચન પણ સમજી માણસે ઉચ્ચારવાં ઉચિત નથી. કેમકે “ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય અને કાંકરે કાંકરે પાણ બંધાય” એ ઉપયોગી કહેવત મુજબ જો આપણે જાતે આપણી ભૂલ કોઈ ઉપગારી મહાત્માંથી જાણી લહી તેને સુધારી સ્વહિત આચરિયે, તેમાં જરાપણ આજસ ન કરીએ તો તેનું શુભ પરિણામ આપણે સાક્ષાત્ અનુભવિયે એટલુંજ નહિ પણ આપણું ઉત્તમ વર્તન જોઈને ખીજા પણ તેવું અનુકરણ કરતાં શિખે; વળી જ્યારે આપણે પોતે શુભ વર્તન સેવન કરતાં હોઈયે ત્યારેજ આપણે હિમતથી અન્ય યોગ્ય જનોને તેવું શુભ વર્તન સેવવા હિમાયત કે આગ્રહ કરી શકિયે. એમ કરતા કરતાજ અનુક્રમે સ્વજન કુટુંબ સુધારો, પછી જ્ઞાતિ સુધારો અને પછી સમાજ સુધારો પણ સહેજ થઈ શકશે. કોઈ મહાભારત કાર્ય એકી સાથે થઈ શકતું નથી પરંતુ પ્રબળ પુરૂષાર્થ ફેરવી તેવાં તેવાં કાર્યમાં જોઈતાં સઘળાં અનુકૂળ સાધન મેળવવા પૂરતો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો પરિપાક કાળે ધારેલું ઇષ્ટ કાર્ય થઈ શકેજ. કેમકે પુરૂષાર્થને કંઈ અસાધ્ય-ન થઈ શકે એવું નથી. ઘટિત પુરૂષાર્થ વડે સર્વ કંઈ સિદ્ધ થઈ શકે છે જ. માટે તમે આજસ તજી પુરૂષાર્થી બનો ! પ્રિય ભાઈ જહેનો ! તમે શાંત ચિત્તની ઉત્તર આપો કે પૂર્વ કાળમાં આપણી ઉછરતી જૈન પ્રજાને શરૂઆતથી જ કેળવણી આપવા જેટલું અને જેવું લક્ષ આપવામાં આવતું તેવું અને તેટલું તો શું પણ તેના ફોડાંશે પણ અત્યારે યથાર્થ અપાય છે ? ગર્ભાધાનથી માંડી છેક જીવંત સુધી જૈન પ્રજા ઉપર જે ઉત્તમોત્તમ સંસ્કાર તેમના માતા, પિતાદિક વડીલ વર્ગ, શિક્ષક તેમજ સદ્ગુરુઓ તરફથી પાડવામાં આવતા અને તેની જે સ્થાયી અસર તેમના

આપણી આધુનિક સ્થિતિનો હુષ્કાયક ચિતાર. રહસ્ય

શરીર-આરોગ્ય ઉપર, મન ઉપર અને હૃદય ઉપર ટકી રહેતી તે અત્યારે તમારા બેવામાં આવે છે? જો એવી ઉત્તમ સ્થાયિ અસરો મના શરીર, મન અને હૃદય ઉપર, ટકી રહેતી અત્યારે બેવામાં આવતી નથી તો તે શા કારણથી? આખી મનુષ્ય જીવંતીના સાર રૂપ કહે છે કર્તવ્ય રૂપ આ વાતનું નિરાકરણ કરવું એ શું એાછી અગત્યની વાત છે? પુરૂષ જાતની બહોંતેર પ્રકારની કળા અને સ્ત્રી જાતની એસઠ પ્રકારની કળા અત્યારે પોથી રૂપે જ છે? કે તે અત્યારે આપણામાં આચાર વિચાર રૂપે છે? શરીરની આરોગ્યતા સાચવવા અને બળની પુષ્ટિ માટે ખાસ જરૂરની કસરતો કરવા કરાવવાની વાત પણ વાત રૂપે જ છે? કે તે યથાર્થ આચરવામાં આવે છે. ? શરીર કેળવણી સંબંધમાં આટલું બધું અંધારું ચાલ્યું જાય છે તો પછી પાયા વગરની ઇમારતની જેમ માનસિક કેળવણી અને હૃદય-કેળવણીનું તો કહેવું જ શું? એ સંબંધમાં તો અરણ્યમાં જઈ રૂઢન કરવા જેવું જ છે કે બીજું? બચ્ચાંના ગર્ભાધાનથી માંડી બચપણની કેળવણી મુખ્યપણે જે માતા ઉપરજ આધાર રાખે છે તે માતાના શરીરની આરોગ્યતા, મનની ઉદારતા અને હૃદયની નિર્મળતા પેદા કરવાની અત્યારે મુખ્ય જરૂર છે છતાં આ પ્રકારની સ્ત્રી કેળવણી માટે કંઈ ઢરકાર કરવામાં આવે છે? જો કે પુરૂષ વર્ગ પૈસો પેદા કરવા કંઈક કેળવણી લે છે તો પણ તે જૈન દૃષ્ટિથી જોતાં રસ વગરની હોવાથી તફન નજીવી શરીરને નાકોવત કરનારી, મનને બોલો કરનારી અને પરિણામે હૃદયને શૂન્ય જેવું કરનારી નીવડે છે, તે શું પ્રેક્ષકોથી અજાણ્યું છે?

‘ત્યારે હવે કરવું શું?’

સહુ સહુની યોગ્યતા અનુસારે ધર્મ-કર્મમાં સહાયકારી થઈ શકે માટે જૂદી જૂદી રીતે અંગ કસરત આપવા લેવાની અત્યારે ખાસ અગત્ય છે તે વિસારી દેવા જેવું નથી. પ્રમાદ તજી નિયમસર સ્વપર ઉન્નતિ કરવા ઇચ્છનાર સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક કે શ્રાવિકા સહુ કોઈ આ લાભ લઈ રહી શકે એમ છે. આમ કરવાથી અધિક આરો-

૨૯૬

આત્માનાંદ પ્રદાશ

અતા સાથે ચિત્તની પ્રસન્નતા જાળવવી શકશે અને તેથીજે હંધ શુભા અભ્યાસ કરવામાં આવશે તે કેમળા ખોળા રૂપ થશે નહિં પણ તેમાં લહેજત પડવાથી તે અર્થથી આનંદ લાગે, મનને ખીલવી ઉદાર કરનાર અને હૃદયખળને પણ પોષણ આપી નિર્મળ કરનાર નીવડશે. આલુ ઉત્તમ પરિણામ લાવવા માટે માતા પિતા, શિક્ષક કે ગુરુજનોએ પોતાના કલ્પિત શુદ્ધ સ્વાર્થને સહંતર દૂર કરવા પડશે, અને સ્વપરતુ શ્રેય તેમાં રહેલું જાણી પોતાની સત્તામાં રહેલાં અવ્યાયોનું શરીર મજબૂત અને નિરોગી બનાવવા; ચિત્ત પ્રસન્ન અને ઉદાર કરવા તથા હૃદય શ્રદ્ધાળુ અને નિર્મળ આચરણવાળું નીવડે તેમ કરવા પૂરતી કાળજી રાખવી પડશે. પરંતુ આથી ઉપર જણાવેલા સહને કેટલો ખર્ચ ઉત્તમ ફાયદો થઈ શકશે તેનું પ્રમાણ કોઈક અતિશય જ્ઞાનીજ ખાંધી શકે એમ છે.

બ્રહ્મચર્ય પાપમાની અનિવાર્ય અગત્ય.

શા માટે ઇન્દ્રિય દમન કરવું. !

(લેખક—મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

આપદાં કથિતઃ પંથા, ઇન્દ્રિયાણા મસંયમઃ ।

તજ્જયઃ સંવદાં માર્ગોં, યેનેષ્ટં તેન ગમ્યતામ્. ॥

ભાવાર્થ—મન અને ઇન્દ્રિયોને આપણા તાબે નહિં રાખતાં આપણે પોતે મન અને ઇન્દ્રિયોના તાબે થઈ જઈ તેમને જેમ રૂચે-ગમે તેમ કરિયે—ગમે તેવા કુમાર્ગે ચાલિયે એ આપદામાંજ આવી પડવાનો રસ્તો છે. પરંતુ તેજ મન અને તેજ ઇન્દ્રિયોના તાબે નહિં થતાં તેમનેજ જ્ઞાન-અંકુશ વડે આપણા તાબે કરી લેવાં—તેમનેજ આપણી લગામમાં રાખવાં, એ સુખ-સંપદા પામવાનો (અતિ ઉત્તમ) માર્ગ છે. આ જાને વાત સિદ્ધાંત રૂપ છે, એટલે કે ઇન્દ્રિયોના શુભા-મ થઈ જઈ પરવશ બની બેસવાથી આપદામાંજ આવી પડવું પડે છે અને તેમનેજ આપણા કાળુમાં રાખી રહેવાથી સુખ સંપદાજ મળે છે. બંધુઓ? આ અચળ સિદ્ધાંત રૂપ સાચે સાચી વાત તમને એકાન્ત

પ્રહાર્ય પાપવાની આનિવાર્ય અગત્ય.

૨૬૭

હિત મુદ્ધિથી નિવેદન કરિયે' છીએ. પછી તમેને જે ખસંદ પડે તે માર્ગ આદરો. ૧ સન્માર્ગ આદરશે તો ચોક્કસ તમેજ સુખી થશો અને ૨ ઉન્માર્ગ આદરશે તો દુઃખી પણ તમેજ થશો.

તમારું શ્રેય કરવું-સુધારવું કે બગાડવું, એ તમારાજ હાથમાં છે. તમે તમારું શ્રેય આહો છો? કે અશ્રેય આહો છો? જો તમે તમારું શ્રેયજ આહતા હો! અશ્રેય ન જ આહતા હો તો તમે આ અચળ સિદ્ધાંતને તમારા હૃદયમાં સ્થાપી રાખો, તેને કદાપિ પણ વિસરી જશો નહિ, તેથી થતા ગુણદોષનો, સુખ દુઃખનો અને દુઃકામાં લાલ હાનિનો બારંબાર વિચાર કરજો. અરે! મહારા બહાલા બંધુઓ! એ અચળ સિદ્ધાંતનો વિચાર માત્ર કરીને તમે વિરમી જશો નહિ, પણ વિવેક વડે તેમાંથી શુદ્ધ સાર ગ્રહણ કરી હંસની પેરે સાર આહી થજો. સન્માર્ગનું સેવન કરનાર સદાય સુખીજ થાય છે અને ઉન્માર્ગ ગામી જીવે. અવશ્ય દુઃખીજ થાય છે એમ સમજી, મનમાં નિશ્ચય કરીને સત્ય સુખના અર્થી લાઇ જહેનો! તમે સન્માર્ગેજ સંચરજો અને તમારાં બહાલાં બંધુજનો અને બાળ બચ્ચાં પણ સન્માર્ગેજ સંચરે એવી કાળજી રાખજો તેનો બદલો તમને મળશેજ.

આવા ઉત્તમ પ્રહાર્યારી શીરશા વંદ્ય છે.

“ જેનો કરંતિ મણસા નિજિયાહાર સણણા સોઈંદી ।

પુઢવી કાયારંજં, સંતી જુઝા તે મુળી વંદે. ” ॥ ૧ ॥

“ સંતી મદ્વ અજ્જવ, મુત્તિ તવ સંજમે વોધવ્વે, ।

સચ્ચં સોઝાં અકિંચણં ચ વંજં ચ જઙ્ઘમ્મો. ” ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ—ક્ષમાદિક દશ પ્રકારના યતિધર્મ યુક્ત જે મુનિજનો મન, વચન અને કાયાથી, આહારસંજ્ઞા, લયસંજ્ઞા, મૈથુનસંજ્ઞા અને પરિગ્રહસંજ્ઞાનો સર્વથા જય કરી, શ્રોત્ર (કર્ણ) પ્રમુખ

૧ સંતોષ ઇન્દ્રિય દમન શુદ્ધશીલ પ્રમુખ. ૨ અનીતિ અસંતોષ, પરસ્વી અમન, વેર્યા અમન, કુદરત વિરુદ્ધ વર્તન અને હસ્તક્રિયા પ્રમુખ સ્વવીર્ય વિનાશક ખોટો માર્ગ.

૨૬૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંચે ઈંદ્રિયોને સ્વવશ વર્તાવી પૃથ્વીકાય પ્રમુખ જીવોની વિરાધના કરતા, કરાવતા કે અનુમોદતા નથીજ તેઓને હું (ત્રિવિધે) પ્રણમું છું. તેવા ઉત્તમ મુનિજનો અઢાર હજાર શીલાંગ રથના ધોરી કહેવાય છે. સર્વ સદાચાર તેમનામાં સમાવેશિત થાય છે. ક્ષમા, મૃદુતા (નમ્રતા), રૂબુતા (સરલતા), સંતોષ, તપ, સંયમ, સત્ય, શૌચ (શુદ્ધિ), નિરીહતા (નિસ્પૃહતા) અને બ્રહ્મચર્ય એ દશ પ્રકારનો મુનિ-માર્ગ વખાણ્યો છે. ૨

બ્રહ્મચર્ય શબ્દનો ભાવાર્થ.

બ્રહ્મ એટલે આત્મજ્ઞાન, શુદ્ધશીલ, પરમાત્મ સ્વરૂપ, (શબ્દ-રૂપ-રસ-ગંધ-સ્પર્શ રહિત દેહાતીત દશા) તેમાં અર્થો એટલે રમણુતા (એક નિષ્કાથી નિષ્કામપણે તેનું સેવન).

“બ્રહ્મચર્યના અર્થ ઉપર થતો ઉહાપોહ.”

અનાદિ અજ્ઞાન (અવિદ્યા) યોગે, આત્મા કોણ છે? આત્માનું શું લક્ષણ છે? આત્માની કેટલી શક્તિ છે? અને આત્માનું શું કર્તવ્ય છે? એ વિગેરે ખાસ ઉપયોગી આત્મ-જ્ઞાન અવરોધ ગણી તેને સફળિયાવડે પ્રગટ કરવું અને પ્રયત્ન વડે પ્રગટ થયેલા આત્મજ્ઞાનની સદાય રક્ષા અને વૃદ્ધિ કરવી એ આ માનવ જન્મમાં જેવી અનુકૂળતાથી બની શકે તેવી અનુકૂળતાપ્રાયઃ અન્ય કોઈ ગતિમાં ઉપલબ્ધ થઈ શકતી નથી. તેમ છતાં અજ્ઞાન જીવ મોહ અને પ્રમાદવશ બની ઉત્તમ એવું આત્મજ્ઞાન મેળવવા જઈએ તેવો ઉદ્યમ ઉલટલેર કરતા નથી. તેથી તેઓ અદ્ભૂત આત્મ જ્ઞાનથી બેનશીબ રહે છે. જીવને અનાદિ અવિવેક યોગે મોહવશ પાંચે ઈંદ્રિયોના વિષયોમાં એવી લાગની લાગી છે કે જીવ ધારે તો વિવેકથી મન અને ઈંદ્રિયોને સંપૂર્ણ કાબૂમાં રાખી શકે, તેને બદલે એક દીન-રંક જેવો બની તેનેજ પરવશ થઈ ગયો છે. અને પોતાનીજ ખોટી બ્રમણાર્થી આ લવ-અટવીમાં અનેક જાતની વિટંબના પામ્યા કરે છે. શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શ રૂપ ઈંદ્રિયના એક એક વિષયમાં લુબ્ધ બનેલા હરિજાદિક પોતાના ખ્યારા પ્રાણને ખોઈ બેસે છે.

બ્રહ્મચર્ય પાળવાની અનિવાર્ય અગત્ય.

૨૯૯

તો એકી સાથે અવિવેકથી પાંચે ઈંદ્રિયોના કૂર વિષયોના પાસમાં પડેલાં પ્રાણીઓ શી રીતે બચી શકે ? તેથીજ જેમ અને તેમ સદ્બોધ મેળવી વિષયાસક્તિ ઓછી કરીને પોતાની ઈંદ્રિયો ઉપર કાબૂ મેળવી તેજ ઈંદ્રિયો આપણને સન્માર્ગ સેવનમાં સદાય સહાયભૂત થાય તેમ કરવું જોઈએ. પૂર્વે અનેક ઉત્તમ સ્ત્રી પુરૂષોએ તેવીજ રીતે પોતાના મન અને ઈંદ્રિયોને બરાબર નિયમમાં રાખી, સન્માર્ગ ગામી થઈ સ્વ-પર હિત સાધીને પોતાનાં નામ અમર કર્યાં છે, તેમ અત્યારે પણ ઉત્તમ સ્ત્રી પુરૂષોએ પોતાનો પુરૂષાર્થ ફેરવીને મન તથા ઈંદ્રિયોને ઉન્માર્ગે જતાં અટકાવી સન્માર્ગ ગામી કરવાં જોઈએ.

“ બ્રહ્મચર્ય પાળવાથી નવી સંતતિ ઉપર
થતી અસાધારણ અસર. ”

પોતાની ઉછરતી સંતતિને પણ સુધારવાને એ ઉત્તમ ઉપાય છે. જેવું સાડું કે ખોટું વર્તન પોતાનાં માળાપ, ભાઈભાંડુ, વિગેરે વડીલ વર્ગમાં કે સોળતી લોકોમાં બાળબચ્ચાં જોવે છે તેવું સાડું કે ખોટું વર્તન કરતાં તેઓ સહેજે શિખે છે, એ બાળબચ્ચાંને એક સ્વાભાવિક નિયમ છે. જો તમે તમારાં બાળબચ્ચાંને ઉત્તમ રત્ન જેવાં અમૂલ્ય બનાવવા ઈચ્છતાજ હો તો **પ્રથમ તમેજ સદ્વર્તનવાળાં બનો** અને તેમને (તમારાં બાળ બચ્ચાંને) તેવા **સારા સંસ-ર્ગમાંજ રાખો**. તેમના કાને એક પણ અપશબ્દ ન પડે તેવી પૂરતી કાળજી રાખો. તમે પોતે મુખમાંથી મધુર (મીઠી) અને સબ્ધ વાણીજ બોલો. કાનમાં સાંભળતાંજ કડવી ઝેર લાગે તેવી અસબ્ધ વાણી નજ બોલો. કદાપિ પણ ગુસ્સામાં આવી ગાળો ભાંડવાની નકારી ટેવ છોડીદો. બાળબચ્ચાંને લય ઉત્પન્ન કરાવે તેવાં લયાનક વચન પણ ન બોલો, પરંતુ તેમનું હૃદય હિંમતી અને તેવાં ઉત્સાહ ભરેલાં અવસર ઉચિત વચનજ ઉચ્ચરો. તમારાં બાળબચ્ચાંઓની ઉન્નતી-શુભ આશાઓ અને ઈચ્છાઓ છેદી ન નાંખો પણ તે કૃપીભૂત થાય-નિષ્કૃણ નજ થાય તેટલા માટે તમારે તેમને અવસર ઉચિત

૩૭૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેળવણી આપી તેનું પોષણ કરવું. પરંતુ જંગલીની જેવી બુલમી રીતી આદરીને તેના લંગજ કરવામાં બહાદૂરી માનવી નહિ.

‘ બાળ બચ્ચાંઓને કાળજીથી કેળવવાવડે થતા લાભ ’

અન્યથા થતી હાનિ.

જેમ ગર્ભવંતી સ્ત્રીને ઉત્તમ ગર્ભના પ્રલાવે સારા સારા દોહદ (મનોરથ) પેદા થાયછે, તે જો બરાબર અવસરે પૂરવામાં આવેછે તો અંદરના ગર્ભને પોષણ મળેછે; અને સ્ત્રી પણ સુખી થાયછે. પરંતુ જો પેદા થયેલા દોહદ પૂરવામાં વિલંબ કે ઉપેક્ષા કરવામાં આવેછે તો તે ગર્ભને અને ગર્ભિણી સ્ત્રી બંનેને હાનિ પહોંચે છે તેવીજ રીતે નિર્દોષ મનનાં બાળ બચ્ચાંઓને સ્વાભાવિક રીતે પૂર્વના અભ્યાસ વડે શુભ ઇચ્છાઓ થાય તે સઘળી ઇચ્છાઓ બની શકે ત્યાં સુધી પૂરી કરવી—એક પણ ઇચ્છાનો લંગ નજ કરવો—એ ઉત્તમ માબાપ કે વડીલની ખાસ ફરજ છે. કેટલાંક મૂર્ખ અણકેળવાયેલાં જંગલી જેવાં માબાપો કે વડીલ લોકો બાળ બચ્ચાંની ઉગતી આશાઓ અને ઇચ્છાઓનો સર્વથા લંગ કરવા ઇચ્છેછે તે તેમની મોટામાં મોટી કસૂર છે. નિર્દોષ મનનાં બાળ બચ્ચાં જેમનાં ઘરમાં ઉત્તમ રીતે પોષાય છે, સંતોષાય છે, અને કેળવાય છે તેમનાં ઘર સ્વર્ગની જેમાં સુખદાયક બની રહેછે. પરંતુ તથી વિપરીત વર્તન જેમનાં ઘરમાં સદાય વર્તેછે તેમનાં ઘર સ્મશાન જેવાં ઉદ્વેગ જનક થઈ પડેછે. જો ઉછરતાછોડવાંની જોઈએ એવી સમય ઉચિત સુંદર માવજત કરવામાં આવેછે તો તે છોડવા યથાયોગ્ય પોષણ મેળવી સુંદર—દેખાવ ડાં અને શુભ કૃણદાયી નીવડેછે. પરંતુ જો તેની સમય—ઉચિત-માવજત સાચવવામાં ગફલત કરવામાં આવેછે તો તે કરમાઈ જઈ છેવટે મરણને શરણ થાય છે, જેથી તેના ઘણી તેનાં મીઠાં કૃણ મેળવવાથી વંચિત રહેછે (કૃણ મેળવી શકતોજ નથી) તેમ જો બાળ સંતતિને મૂળથીજ સારી રીતે કેળવવામાં પૂરતી કાળજી રાખવામાં આવેછે, તેમની હાજતો યથાયોગ્ય વખતસર વિલંબ વગર પૂરવામાં આવેછે તો તે સંતતિ પ્રસન્ન મનવાળી, ઉત્તમ

બાળબચ્ચાંઓને કૃળવવાથી થતા લાભ હાની. ૭૭૧

ભાવનાથી ભરેલી, કદાવર બાંધાની અને અનુક્રમે ઉત્તમ અભ્યાસ બળથી, અનેક શુભ કાર્યને કરનારી નીવડે છે. આવું ઉત્તમ પરિણામ જે માળાપ વિગેરે વડીલ વર્ગ દ્વિતી બાળ બચ્ચાંનું એકાન્ત હિત હેઠે ધરીને તેમને શરૂઆતથીજ કાળજી રાખીને કેળવે છે તેજ આવે છે. નહિંતો તેથી જૂઠુંજ પરિણામ આવે છે. બાળકોમાં અવલોકન કરવાની સ્વાભાવિક ટેવ હોય છે તેથી તે જેવું સાડું નરસું જેવે છે તેવું જલદી શિખીને તેનું અનુકરણ કરવા માંડે છે. તેથી બાળ બચ્ચાંનું એકાન્ત હિત ઇચ્છનાર ઉદાર ભાઈ બહેનોએ તેમની સમીપ કોઈ પણ પ્રકારની કુચેષ્ટા કરવી કે કરાવવી નહિ. તેમજ જ્યાં તેવી કુચેષ્ટા થતી જોવામાં આવે ત્યાં તેવા માઠા સંસર્ગમાં તેમને રખડતાં મૂકવાં નહિ. જે જન્મેલાં બાળ બચ્ચાંઓને મૂળથીજ ઉત્તમ સંસર્ગમાં રાખવા જરૂર પૂરતી દરકાર રાખવામાં આવે તો તેઓ બચપણમાંજ શુભ સંસર્ગથીજ વજ્રસ્વામીની પેરે એટલું બધું શિખી શકે છે કે તે જોઈને લલાં લલાં માણસ પણ ચક્રિત થઈ જાય છે. આવી દરકાર બહાલાં માળાપોએ રાખવાની વધારે જરૂર છે. બચપણમાં મુગ્ધપણાથી તેમને ગુણ દેખનું ભાન બહુધા ઓછું હોય છે તેથી બાળ બચ્ચાંઓનાં ખાનપાન આશ્રી પણ વધારે દરકાર રાખવી વડીલ ઉપર રહે છે. ઉપર જણાવ્યું તેમ બીજાનું દેખી સારી કે ખોટી આદતો તેમનામાં જલદી પડી જાય છે, માટે તેમનામાં ખોટી આદતો દાખલ થવા ન પામે તેની પૂરતી કાળજી રાખવાની છે અને જેના સંસર્ગમાં તે બાળ બચ્ચાં ઉછરે તેમણે પણ તેમના હિતની ખાતર ખૂસી આદતોથી સદંતર દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આ ઉપરથી શિક્ષકોએ પણ જોને કેવાં સુશિક્ષિત થઈને બચ્ચાંઓને સુશિક્ષિત કરવાં જરૂરનાં છે એ ભાવાર્થ સહેજે તરી આવે છે. કેટલાક અણધડ શિક્ષકો અણધડ માળાપોની પેરે બાળ બચ્ચાંઓને સારી રીતે કેળવવાને બદલે તેમને મારકૂટ કરી પજવે છે, યાવત એક મહોન્મત્ત જૂલમી જંગલી નાયકની પેરે તેમની ઉપર નાના પ્રકારનો જૂલમ ગુબારે છે તેથી બચ્ચાંઓનું હિત સચવાતું નથી પણ પ્રાયઃ અહિતજ થાય છે. એવી

૩૦૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધમ નીતિ માળાપોએ તેમજ શિક્ષકોએ કદાપિ પણ આચરવી જોઈએ નહિ. આજ બચ્ચાંઓ જોર જૂલમથી કેળવી શકાતાં નથી પરંતુ ખરા પ્રેમથીજ કેળવી શકાય છે. ખરા પ્રેમથી જંગલી જાનવર જેવાં ફૂર પ્રાણીઓ પણ વશ થઈ આવે છે તો કેવળ નિહોંષ મનનાં માનવી આજ બચ્ચાંઓનું તો કહેવું જ શું? તેમને કેળવી ઉત્તમ મનુષ્ય રત્ન બનાવવા માળાપોએ તેમજ શિક્ષકોએ એક દેવતાઈ પ્રેમનોજ ઉપયોગ કરવો યુક્ત છે. જો બચ્ચાંઓને તેમના હિતની ખાતર પ્રેમ સહિત સારા સુંદર નમુના બતાવી યોગ્ય આપવામાં આવે છે તો તે તેમનાં હૃદયમાં તરત ચોંટી જાય છે અને તેની અસર ઘણા લાંબા વખત સુધી ટકી રહે છે. દૃષ્ટાંત તરીકે તેમને એક સુંદર બગીચામાં લઈ જઈ તેમાં રહેલાં અનેક ઉત્તમ સુગંધી અને ખીલેલ ફૂલવાળાં છોડવાં અને પાકેલ ફૂલવાળાં વૃક્ષો બતાવી બતાવી અનુક્રમે તેમની સમજમાં ઉતરે એવી સાદી ભાષામાં, તેમના પોતાનાજ અંગ ઉપાંગની ખીલવણી અને ચિત્તની પ્રસન્નતા વિગેરે બધું ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણીથીજ નીપજે છે એમ તેમની સાથે મુકાબલો કરી કરીને બતાવવામાં આવે તો તેથી તે કોમળ-નાજુક વયનાં બચ્ચાં ઉપર બહુજ સારી અને સ્થાયી અસર થાય છે. મતલબ કે તેમને આવા આવા રમુજ-મનહર દેખાવો દેખાડી તેમના મન ઉપર જોઈએ તેવી સારી અસર ઉત્પન્ન કરવી જોઈએ. આવી પ્રેમાળ રીતિથી આજકોના હૃદય ઉપર જેવી ઉત્તમ અસર ઉપજવી શકાય તેવી અસર બીજા કલ્પિત ઉપાયથી ઉપજાવવી બહુ મુશ્કેલ છે. વળી તેમને પ્રેમથી કેળવવા ચાહનાર સર્જન લાઈ જહેનોએ એક બીજી પણ અગત્યની વાત ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે કે જ્યારે બચ્ચાંઓને પૂર્વ અભ્યાસથી કંઈ શુભેચ્છા થઈ આવે તો તે તત્કાળ સફલ કરવા બનતો પ્રયત્ન કરવો, અને કદાચ દેવયોગે અશુભ ઇચ્છા થઈ આવે તો તે કઠોર વચનથી નહિ પણ મીઠાં વચનથી યુક્તિ સહિત સમજાવી ફેરવી નાંખાવી તેમનામાં શુભ ઇચ્છા ઉત્પન્ન કરાવવી. તેમનામાં કંઈ કસૂર આવે ત્યારે તરત ખીજવાઈ જઈ તેમને તરછોડી નાંખવા નહિ પણ

આપણી આધુનિક સ્થિતિનો દુઃખદાયક ચિતાર. ૬૦૩

આ એક ભૂલ થઈ છે એમ એમનાજ સમજવામાં આવી જાય એમ યુક્તિથી પ્રેમ સહિત સમજાવવા પ્રયત્ન કરવો. એમ કરવાથી ઘણું કરીને તે ફરીવાર તેવી કસૂર કરશે નહિં. વળી જેમનાથી કશી કસૂર થઈ ન હોય તેમની કસૂર થઈજ છે એમ માની લેવાની ઉતાવળ કરી તેમને નકામો ઠપકો કે શિક્ષા આપવાનું પણ માબાપોએ અને શિક્ષકોએ સાહસ કરવું નહિં. તેમનામાં જે કંઈ ગુણ હોય, સદાચરણ હોય તે માટે તેમને મીઠી વાણીમાં યોગ્ય ઉત્તેજન આપતાં રહેવું તેથી બીજાં બાળકો પણ તેવા સદ્ગુણી—સદાચરણી થતાં સહેજે શીખશે એટલુંજ નહિં પણ ગુણવાન—સદાચરણી બાળકો પોતે અધિકાધિક ગુણ પ્રાપ્ત કરી શ્રેષ્ઠ સદાચરણી થવા ભારે ઉત્સાહી બનશે, આથી ખરા ગુણવાન—સદાચરણી બાળકોના ઉત્સાહની વૃદ્ધિ માટે તેમને સાબાશી આપવા, તેમની પીઠ થાપડવા અને તેમને તેમના ગુણની કદર ખાતર બીજાં યોગ્ય ઉત્તેજન મળે એમ કરવું પણ જરૂરનું છે એમ સ્પષ્ટ થાય છે. યોગ્ય પોષણ વડે ગુણની ઘણીજ અભિવૃદ્ધિ થાય છે; જો તમે તમારું પોતાનું, તમારાં બાળ બચ્ચાંઓનું, કુટુંબનું, જ્ઞાતિનું, આખી કોમનું, જન સમાજનું કે આખી આલમનું ભલું ઈચ્છતા હો, ભલું કરવા ચાહતા હો અને ભલું થયેલું જોવા ઉત્સુક હો તો સંક્ષેપથી ઉપર જણાવેલી હિત શિખામણ હેઠળે ધરીને જેમ બને તેમ વધારે કાળજી રાખી, અવળે રસ્તે જોંચી જતા તમારા મનને અને તમારી ઈદ્રિયોને તમે પોતે નિયમમાં રાખવાનો અભ્યાસ પાડો તેમજ તમારાં બાળ બચ્ચાંઓ તમારા કરતાં પણ અધિક સંયમવાન બને એટલે પોતાની મન અને ઈદ્રિયો ઉપર અચ્છો અકૂશ રાખતાં શીખે તેની સંભાળ રાખો, તેમાં ગફલત ન કરો. એવી ઉત્તમ પદ્ધતિ જેમ બને તેમ જલદી તમારા કુટુંબમાં દાખલ કરશો તો તમે થોડા વખતમાં અદ્ય પ્રયાસે તમારો કુટુંબ સુધારો કરવા લાગ્યશાળી બનશો, એટલુંજ નહિ પરંતુ તમારા કુટુંબમાં થયેલો આશ્ચર્ય કારક ઉત્તમ સુધારો જોઈને બીજાં અનેક ઉદાર કુટુંબો તમારો દાખલો લઈ તેનું અનુકરણ કરતા થશે તેથી શીઘ્ર જ્ઞાતિ સુધારો, કોમ સુધારો અને

૩૦૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમાજ સુધારો પણ થઈ શકશે. આવો હુલ્લ ભાનવ ભવ પામ્યાનું એજ ઉત્તમોત્તમ કર્તવ્ય છે. જે ભવ્યાત્માઓ તે તાં આજસ રહિત આદર કરશે તે પોતે મહા પુન્ય હાંસલ કરશે એટલુંજ નહિ પણ અનુક્રમે આખી આલમને પુન્યશાળી બનાવવા ઉત્તમ આલંબન રૂપ બનશે. પોતાનું સાચું હિત જેમાં સમાયેલું હોય તે કાર્ય ગમે તેટલું કઠણ હોય તો પણ શાણા માણસો તેની ઉપેક્ષા કરતા નથી પણ તે (કાર્ય) સાધી લેવા માટે એવી કુનેહથી અભ્યાસ કરે છે કે તે કાર્ય ગમે તેટલું કઠણ છતાં સતત અભ્યાસથી સુલભ બની જાય છે.

જ્યારે જીવને સંસાર અટવીમાં અરહા પરહા અનેક વાર અથડાતાં અથડાતાં કવચિત્ પુન્યયોગે કોઈ ઉત્તમ જ્ઞાનીનો યોગ મળે છે અને તેમના તરફ પ્રેમ-ભક્તિ બગતાં ઉચિત વિનય (નમ્રતા) આદરીને તેમની ઉપાસના (સેવના) કરે છે ત્યારે તેમના પ્રસાદથી જીવનું અનાદિ અજ્ઞાન દૂર ટલે છે અને અંતરમાં નિર્મળ જ્ઞાનનો પ્રકાશ જાગે છે. તેથી હિત-અહિત કર્તવ્ય-અકર્તવ્ય, ગુણ દોષ અને લાભ-હાનિને યથાર્થ ઓળખી સ્વહિત માર્ગને સ્વકર્તવ્ય સમજી આદરી શકે છે, જેથી તેને પ્રતિદિન ગુણ વૃદ્ધિ રૂપ મહાલાભ સંપન્ન છે. અનાદિ અજ્ઞાન અંધકારથી અંજાયેલા પામર પ્રાણીઓ જેમાં ચોક્કસ સ્વહિત સમાયેલું હોય, જે પોતાનું ખાસ કર્તવ્યજ હોય અને જેથી પોતાને અપૂર્વ ગુણ-લાભ થવાનો હોય તેને તુચ્છ ક્ષણિક વિષય સુખમાં લંપટ બની જવાથી દેખીજ શકતા નથી; તો પછી તેવા હિતાચરણને સ્વકર્તવ્ય સમજી અપૂર્વ ગુણના લાભ માટે તે બાપડા આચરી શકેજ શીરીતે ? તેવા સ્ત્રર્થ અંધ બનેલા પામર પ્રાણીઓ પણ દ્રેષ કરવા યોગ્ય નથી પરંતુ બની શકે ત્યાં સુધી અનુકંપા કરવા યોગ્ય છે. કેમકે પ્રબળ અજ્ઞાન અને મોહવશ સહુ કોઈ ની એવીજ અધમ દશા હોયજ છે. જેમ જેમ અને જ્યારે જ્યારે પુન્ય યોગે કોઈ ઉત્તમ જ્ઞાની મહાત્માની ઉત્તમ સહાય મળતી જાય છે તેમ તેમ અને ત્યારે ત્યારે જીવની દશામાં સુધારો થતોજ જાય છે. તેથી કોઈનામાં પ્રબળ દોષ-વિકાર જોઈ આત્મ જ્ઞાની પુરૂષો ઉભગી

આપણી આધુનિક સ્થિતિનો દુઃખદાયક ચિતાર. ૩૦૫

જતા નથી, પરંતુ સામાનો દોષ ટાળી શકાય એવી સ્થિતિમાં સમજાય છે તો તેઓ તેને ટાળવા કંઈના બુદ્ધિથી બનતો પ્રયાસ કરી ચૂકે છે. તેમ છતાં કોઈ ભારે ઈર્મી જીવ ‘મધુ બિંદુના’ દ્રષ્ટાંતે વિષય સુખ માં અતિ લુપ્થ બનેલો હોય તો તે જ્ઞાની-મહાત્માની એકાન્ત હિત-કારી શિક્ષાને અનાદર પણ કરે છે અને જે ભગ્વાત્મા ભવ અટવીમાં અનન્ત કાળથી ભ્રમણ કરવા વડે બહુજ સંતપ્ત થયેલો હોવાથી અતિ તૃષ્ણાતુર બન્યો હોય છે તેને તો સ્થિતિ પરિપાક પ્રમુખ કારણ યોગે સદ્ગુણનું હિત વચન અમૃત સદૃશ પ્રિય લાગે છે, અને અસંત રૂચિ સહિત તે હિત વચનનું શ્રવણ કરી, નિઃસ્વાર્થ પણે કહેવાયેલાં તે વચનોનું મનન કરે છે અને તેનું સુંદર પરિણમન થવાથી અનાદિ મોહ-મમતા યોગે સેવવામાં આવતું વિષય-વિષ વમી નાંખી સ્વસ્થ પણે સ્વહિત સમાચરે છે. સદ્ગુણના નિઃસ્વાર્થ વાળાં વચનાનુસારે વર્તી જે ભગ્વાત્માઓ પોતાના સ્વેચ્છાચારી મનને નિગ્રહ કરી પાંચે ઇન્દ્રિયોનું સારી રીતે દમન કરે છે તેઓ શુદ્ધશીલ યા બ્રહ્મચર્યના સેવનથી ઉત્તમ પ્રકારના સંતોષ વડે આત્માના સ્વાભાવિક સુખને અનુભવ કરવા ભાગ્યશાળી બની અનુક્રમે સકળ કર્મ (દોષ) નો સર્વથા સંહાર કરી પરમાત્મ પદ ને પામે છે.

ધતિ શમ્.

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધમાર્ગ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૮૭ થી શરૂ.)

હવે પાંચ પ્રકારના દુષણો કહેવામાં આવે છે.

૧ શંકા એટલે રાગદ્વેષથી રહિત, યથાર્થ ઉપદેશના ઠરનાર અને

સર્વજ્ઞ એવા જિનેશ્વરના વચનને વિષે સંશય તે શંકા

શંકા. સમ્યક્ત્વને બાધિત કરનારી છે, તેથી તે સમ્યક્ત્વનું

પહેલું દૂષણ કહેવાય છે તેથી સમ્યક્ત્વ દર્શ-

નીઓએ એ શંકાનો સર્વથા પરિહાર કરવો જોઈએ. વળી

૩૦૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે શંકાથી લોકમાં પણ માણસ પોતાના કાર્યને સિદ્ધ કરી શકતો નથી. શંકાલુ માણસનું કાર્ય નાશ પામી જાય છે, જેઓ નિઃશંક રહેનારા છે, તેઓના કાર્ય અવશ્ય સિદ્ધ થયેલા દેખાય છે.

એટલે અન્ય દર્શનનો અભિલાષ, તે ઉત્પન્ન થવાથી પરમાર્થ રીતે શ્રી અરિહંત લગવાને કહેલા આગમ ઉપર અવિ-
‘કાંક્ષા’. શ્વાસ થાય છે, તેથી તે સમ્યક્ત્વને દૂષણ કહેવાય છે.
 સમ્યક્ત્વંત પુરૂષોએ તે કાંક્ષા દૂષણનો પરિહાર કરવામાં ચતન કરવો. કારણકે, લોકમાં પણ કાંક્ષા કરનારો પુરૂષ ઘણાં દુઃખોનો ભાગી થતો દેખાય છે.

જિનેશ્વરની આજ્ઞાને અનુસરી ચાલનારા અને શુદ્ધ આચાર ને ધારણ કરનારા મુનિ આદિ (આદિ શબ્દથી શ્રાવકો પણ **ત્રીભુ’ વિચિ- લેવા**) તેમની જે નિંદા કરવી, તે વિચિકિત્સા નામે ત્રીભુ’ **કિત્સા દૂષણ.** દૂષણ કહેવાય છે. તે સમ્યક્ત્વને દુષિત કરનારું હોવાથી તેને દૂષણ તરીકે કહેલું છે. એ વિચિકિત્સા દૂષણને સર્વથા વર્જિત કરવું. જેમને સમ્યક્ત્વ રત્ન પ્રાપ્ત થયેલ છે, અને જેઓ સમ્યક્ત્વને વિષે પ્રયત્નવંત છે, એવા પુરૂષોની તથા બીજા હરકોઈ પુરૂષની નિંદા કરવી યોગ્ય નથી. તેમાં જે નિર્દોષ એવા સાધુ પ્રમુખ ઉત્તમ પુરૂષો છે, તેમની નિંદા તો સર્વથા વર્જવી એવો ન્યાય છે. જે શ્રદ્ધાલુ એવા બીજાની આગળ પોતાના ગુરૂજનની નિંદા કરે છે, અને જેઓ સ્વયં મંગળરૂપ અને મંગળના કારણરૂપ એવા ત્યાગી ગુરૂઓને સન્મુખ આવતા જઈ “આ અમંગળનું કારણરૂપ મારે અપશુકન થયાં, હવે આથી મારા કાર્યની સિદ્ધિ નહીં થાય” આ પ્રમાણે પોતાના મનમાં ચિંતવે છે, તેઓમહા મૂઢપણાવાળા, જિન વચનથી વિમુખ, એકાંતે મિથ્યા દૃષ્ટિવાળા અને દુષ્કર્મના બંધક બાણવા. જ્ઞાની મહારાજ કહે છે કે, તેવા દુષ્ટ પ્રાણીઓની આ લોક તથા પરલોકમાં પ્રાપ્ત કરીને કોઈ વખત પણ વાંછિત કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી. એ સમ્યક્ત્વનું વિચિકિત્સા નામે ત્રીભુ’ દૂષણ કહેલ છે.

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધ માર્ગ.

૩૦૭

મિથ્યાત્વની પ્રશંસા કરવારૂપ સમ્યકત્વનું ચોથું દૂષણ છે.

કુદૃષ્ટિ એટલે ખરાબ દૃષ્ટિવાળા, જેનું યથાચોગ્ય શુદ્ધ દર્શન નથી, એવા અશુદ્ધ ધર્મવાદી કુતીર્થી, તેમની જે પ્રશંસા

કુદૃષ્ટિ કરવી, તે સમ્યકત્વનું ચોથું દૂષણ છે. તે પ્રથમ કહેલા પ્રશંસા. હેતુથી વર્જવું. કારણ કે, તે સમ્યકત્વને મલિન કરે છે.

જેઓ કુતીર્થીઓના કાંઈક અતિશય વગેરે જોઈ “આ ઠીક છે, આ મત ગ્રાહ્ય છે, કારણકે જેની અંદર આવા અતિશયવાળા હોય છે” આ પ્રમાણે જે પ્રશંસા કરે છે, તે મૂઠ નિષ્કારણ પોતાનું શુદ્ધ સમ્યકત્વ રત્ન મલિન કરે છે.

મિથ્યાત્વીનો પરિચય.

મિથ્યાત્વીઓનો પરિચય રાખવો, એ સમ્યકત્વનું પાંચમું દૂષણ છે. ઉપર કહેલા કુદૃષ્ટિઓની સાથે આલાપ સંલાપ પ્રમુખથી પરિચય કરવો, તે પણ સમ્યકત્વને દૂષિત કરે છે, માટે એ પાંચમા દૂષણનો સર્વથા પરિહાર કરવો. જેઓ સુદૃષ્ટિવાળા મુનિઓ વગેરે હોય તેમનોજ પરિચય કરવો. કુદૃષ્ટિઓનો પરિચય ન કરવો. મિથ્યાત્વીઓનો કરવાથી નંદ મણિકાર શેઠની પેઠે પ્રાપ્ત થયેલ સમ્યકત્વરૂપ રત્ન નાશ પામે છે.

હવે સમ્યકત્વના આઠ પ્રભાવક કહે છે.

હવે સમ્યકત્વના આઠ પ્રભાવક કહે છે. જેનાથી સમ્યકત્વનો પ્રભાવ વધે તે પ્રભાવક કહેવાય છે.

પ્રવચન એટલે દ્વાદશાંગી. તે જેને અતિશયની પેઠે હોય તે પ્રવચની કહેવાય છે. વર્તમાનકાળને ચોગ્ય એવા જે પ્રવચની જેસૂએ છે, તેના અને તેના અર્થના ધારણ કરનારા પ્રભાવક. તિર્થના વહન કરનારા જે આચાર્ય તે પ્રાવચની કહેવાય છે. દેવદ્વિગણીક્ષમાશ્રમણાદિક પ્રથમ પ્રવચનના પ્રભાવક થયા હતા. આવા પ્રકારના આચાર્યો શ્રી જિન-શાસનના પ્રભાવક કહેવાય છે.

૩૦૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજા ધર્મકથી નામે પ્રભાવક કહેવાય છે. જેમની ધર્મકથા પ્રશસ્ત હોય તે ધર્મકથી કહેવાય છે. તેઓ ક્ષીરાશ્રવ ધર્મકથી લઘ્વિ પ્રાપ્ત કરી જલ સહિત મેઘની ગર્જના જેવી બીજા વાણીવડે આક્ષેપણી, વિક્ષેપણી, સંવેદની, અને નિર્વેદની પ્રભાવક. એવી ચાર જાતની દેશનાવડે લોકોના મનને પ્રમોદ ઉત્પન્ન કરે તેવી ધર્મકથાઓ કરે છે અને તેમનાથી ઘણા લબ્ધિઓને પ્રતિબોધ કરે છે. તેવા ધર્મકથી શ્રીનંદિષેણુ વિગેરે હતા.

તે ચાર પ્રકારની કથાઓનાં લક્ષણ.

૧ જેમાં હેતુ દૃષ્ટાંતવડે સ્યાદ્રાહની પદ્ધતીથી પોતાનો મત સ્થાપન કરવામાં આવે, તે આક્ષેપણી કથા કહેવાય છે.

૨ જેમાં પૂર્વાપર વિરોધવડે મિથ્યાદૃષ્ટિના મતનો તિસ્કાર કરવામાં આવે તે વિક્ષેપણી કથા કહેવાય છે.

૩ જે માત્ર સાંભળવાથી લબ્ધિઓને મોક્ષનો અભિલાષ થાય, તે સંવેદની કથા કહેવાય છે.

૪ જેમાં સંસારના લોગના અંગની સ્થિતિ-લક્ષણનું માત્ર વર્ણન કરવાથીજ લબ્ધિ ઓળે તે વૈરાગ્યનું કારણ થાય, તે નિર્વેદની કથા કહેવાય છે.

વાદી, પ્રતિવાદી, સબ્ધ અને સભાપતિ એ ચતુર્વિધ પર્ષદાને વિષે પ્રતિપક્ષનું નિરાકરણ કરવા પૂર્વક સ્વપક્ષનું સ્થાપન કરવા લાષણુ વિગેરે કરે તે વાદી નામે શાસનના નામના ત્રીજા પ્રભાવક કહેવાય છે. જે વાદલઘ્વિથી સંપન્ન પ્રભાવક. અથવા વદુકવાદીહોધ દેવતાઓના વૃદ્ધોથી પણ જેમના વચનોનો વૈલવ મંદ કરી શકાય નહીં એવા હોય તે વાદી કહેવાય છે. તે ઉપર પ્રત્યક્ષાદિ સર્વ પ્રમાણોમાં કુશળ અને પ્રતિવાદીનો જય કરી રાજદ્વારમાં મોટા માહાત્મ્યને પામેલા મહાવાદીનું દૃષ્ટાંત છે. તે મહાવાદી શાસનના ત્રીજા પ્રભાવિક જાણુવા. તે મહાવાદીનીકથા અન્ય અંથોથી જાણી લેવી.

આત્મજ્ઞાનનો સરલ-શુદ્ધ માર્ગ.

૩૦૯

નિમિત્ત એટલે લાલ તથા અલાલને સૂચવનારું ત્રૈકાલિક જ્ઞાન તેને જે જાણે છે અથવા જાણે છે, તે નૈમિત્તિક કહેવાય છે.
ચોથા નૈમિ- જિનમતના પ્રતિસ્પર્ધીને જીતવા માટે ભદ્રબાહુ સ્વામી ત્તિક નામે પ્રમુખે અનેક નિશ્ચય ભરેલા ચમત્કારો બતાવ્યા હતા.
પ્રભાવક. ચોથા નૈમિત્તિક નામના શાસનના પ્રભાવકમાં મહાનુભાવ ભદ્રબાહુ સ્વામીનું વૃત્તાંત પ્રસિદ્ધ છે. તે વૃત્તાંત પ્રખ્યાત થયેલું હોવાથી અહીં આપવામાં આવ્યું નથી.

વિશેષ ઉત્કૃષ્ટ અને દુઃખથી કરી શકાય તેવા અષ્ટમ પ્રમુખ તપને જે આચરે તે તપસ્વી કહેવાય છે. જે તપસ્વી
પાંચમા શાંત રસથી ભરપુર થઈ અષ્ટમ, ચાર ઉપવાસ, પાંચ તપસ્વી નામે ઉપવાસ, પક્ષ, માસખમણ વગેરે અનેક જાતની તપસ્યા
પ્રભાવક. કરી જિનમતની પ્રભાવના કરે છે, તે વીર શાસનનો પાંચમા તપસ્વી નામે પ્રભાવક કહેવાય છે. તે વિષે શ્રી વીર પ્રભુએ વર્ણન કરેલા ધના કાકંદી નામના સાધુ વગેરેના વૃત્તાંતો પ્રખ્યાત છે. તે તપસ્વી નામે પાંચમા પ્રભાવક જાણવા.

વિદ્યા એટલે પ્રજ્ઞાંતિ પ્રમુખ શોળ વિદ્યાદેવીઓ અને શાસન-
છઠ્ઠા વિદ્યા- દેવી તેઓ જેમને સહાયભૂત છે. તે વિદ્યાવાન નામે શાસ-
વાન નામે નનો છઠ્ઠો પ્રભાવક કહેવાય છે. તે ઉપર મહાનુભાવ વજ્ર
પ્રભાવક. સ્વામીનું વૃત્તાંત પ્રસિદ્ધ છે.

સિદ્ધ ચૂર્ણ, અંજન, પાદલેપ, તિલક અને ગુટિકા તથા વૈક્રિય પ્રમુખ સિદ્ધિઓ જેને પ્રાપ્ત થાય, તે સિદ્ધ નામે
સાતમા સાતમો પ્રભાવક કહેવાય છે. તે સિદ્ધ ચમત્કાર ભરેલા
સિદ્ધ નામે સંઘાદિકના કાર્યો સાધવાને માટે અને તે ચમત્કાર દ્વારા
પ્રભાવક. મિથ્યાત્વનો નાશ કરવા માટે તેમજ શાસનની પ્રભાવના વધારવાને માટે અવસર પ્રમાણે તે ચૂર્ણ અંજન વિગેરેને જોડવામાં કુશલપણ બતાવે છે. તેવા સિદ્ધોમાં આર્યસમિત

૩૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આચાર્ય વગેરેના વૃત્તાંતો પ્રખ્યાત છે. તેઓ શાસનના સાતમા પ્રભાવક જાણવા.

જે નવનવા વચનોની રચનાઓથી સુશોભિત, શ્રોતૃ વર્ગના મનને હર્ષ ઉત્પન્ન કરનાર અને અનેક ભાષાઓ અર્થિત એવા શાસન કવિ ગદ્યમય તથા પદ્યમય પ્રબંધોનું વર્ણન કરે તે 'કવિ' નામનો કહેવાય છે. આપણા સત્યધર્મની વૃદ્ધિને અર્થે સુંદર આઠમો તથા રસિક વચનોની રચના કરી રાજા પ્રમુખ ઉત્તમજ-પ્રભાવક. નોને તે પ્રતિબોધે છે, તેથી તે કવિ એ શાસનનો આઠમો પ્રભાવિક ગણાય છે. તે ઉપર સિદ્ધસેન દિવાકરનું દૃષ્ટાંત આપવામાં આવે છે.

અપૂર્ણ.

ખરો જૈન કોણ ?

આજ કાલ જૈન એ નામ એક સામાન્ય થઈ પડ્યું છે. રવેતાં-ખર, દિગંખર કે સ્થાનકવાસી દરેક પોતે જૈન હોવાનો દાવો કરે છે; પરંતુ તેઓ બધા કુલથી જૈન છે, એટલે કુલ પરંપરાઓ તેઓ જૈન તરીકે ઓળખાય છે, પણ વસ્તુતાએ ખરો જૈન કોણ છે? તે દરેક જૈનવ્યક્તિએ જાણવાનું છે. શુદ્ધ જૈનના લક્ષણો આર્હત શાસ્ત્રમાં સારી રીતે દર્શાવવામાં આવેલા છે; પરંતુ મતમતાંતરને લઈને તે લક્ષણો સર્વદેશી છતાં એક દેશી ગણાય છે, તેથી સર્વ જૈનને લાગુ પડે તેવા સામાન્ય લક્ષણો જાણવાની જરૂર છે.

જે ખરો જૈન છે, તે પોતાના જીવનને એક પ્રથમ ધાર્મિક જીવન બનાવે છે, દયા ધર્મના જે તત્ત્વો કહેલા છે, તે બધા તત્ત્વોને તે તન, મન અને ધનથી અનુસરે છે, જેના હૃદયમાં જૈનપણાના સંસ્કારો દૃઢપણે લાગેલા છે, તેના હૃદયમાં શ્રદ્ધાનું સ્વરૂપ પૂર્ણ રીતે પ્રકાશે છે. પોતાના ધર્મના પ્રવર્તકોએ જે વચનો ઉચ્ચારેલા છે, તે

ખરો જૈન કોણ ?

૩૧૧

વચનોના પ્રત્યેક અક્ષરને તે હૃદયથી માન આપે છે અને તે પ્રમાણે પ્રવર્તવા પ્રયત્ન કરે છે. પોતાનું જીવન સર્વસ્વ ધાર્મિક કાર્યોમાં અર્પણ કરે છે અને ખાન, પાન અને વિષયોપલોગ તરફ ઉપેક્ષા રાખે છે. માત્ર સુવર્ણ અને ભૂમિજ જેમને મુખ્ય પ્રાપ્ય વસ્તુઓ છે, ધન વૈભવજ જેમનો પરમેશ્વર છે, આ વિશ્વમાંના સુખ આરામ એજ જેમના જીવનની મર્યાદા છે, ગમે તે રસ્તે કીર્તિ સંપાદન કરવી એજ જેમની મુખ્ય નેમ છે, મરણનો વિચાર જેને સ્વપ્નામાં પણ આવતો નથી, જેમના મનો જરાપણ આગળ દષ્ટિ દોડાવતાં નથી અને જેઓ પોતે જે સમાજમાં રહે છે, તે સમાજ કરતાં ઉચ્ચતમ કે ઉત્તમ વસ્તુનો વિચાર માત્ર પણ કરતા નથી, તેવા પુરૂષો જૈન નામને એક અંશે પણ યોગ્ય નથી. ખરો જૈન એવા પુરૂષો તરફ ઉદાસીન લાવથી વર્તે છે. જ્યાં દરિદ્રતા, અદયા, મલિનતા, અશ્રદ્ધા અને અજ્ઞાનતા, નિંદા પ્રસરેલી હોય, તેવી સંસ્થા કે સમાજની અંદર શુદ્ધ જૈન કદિ પણ રૂચિ ધરાવતો નથી. જેના હૃદયમાં જૈન ધર્મના પવિત્ર તત્વોના ઉપદેશે પ્રવેશ કરેલો છે, તે જૈન કોઈ પણ જાતના બાહ્ય આડંબરથી આકર્ષાતો નથી. તેના હૃદયની ઈષણાઓમાં દુષ્ટ વૃત્તિ કે અયોગ્ય અભિલાષનો પ્રવેશ થઈ શકતો નથી. તે બીજાની વસ્તુ કદિ તે અલભ્ય અને ઉત્તમ હોય તોપણ તે મેલવવાનો કોઈ કાલે લોભ પણ કરતો નથી. આત્મ પ્રયત્ન કરી નીતિ અને પ્રમાણિકતાથી જે કાંઈ મળ્યું છે કે મલે છે, તેમાં પૂર્ણ સંતોષ માને છે. શુદ્ધ જૈન અપકારના બદલામાં ઉપકાર કરવાની લાવના રાખે છે અને જો પોતાની શક્તિ હોય તો તેને ક્રિયામાં પણ મુકવા પ્રવર્તે છે. મનુષ્ય જાતના ઉત્કર્ષને મેળવવાનું જ્ઞાન કરાવા માટે તે સર્વદા મથે છે, અધિકારમાં રાખનારા માયા પટલને દૂર કરવાની તે ઈચ્છા રાખે છે. આ વિશ્વની સ્વપ્નમયતાને તે જાણે છે અને સારી રીતે સમજે છે કે એ માયા પટલથી મનુષ્યની સત્ય અને પવિત્ર દૈવી પ્રકૃતિનો નાશ થાય છે. સર્વ લાવનાઓમાં ઉત્કૃષ્ટ ગણાતા સમ્યક્ત્વને તે પોતાના જીવનની જેમ જાળવે છે. સમ્યક્ત્વનો દિવ્ય પ્રભાવ જાણી તે પર

૩૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૂર્ણ શ્રદ્ધા ધારે છે અને પોતાના જીવનનો પ્રવાહ સમ્યક્ત્વવાદી ધર્મની તરફ વહેવરાવે છે. આ વિશ્વમાં ચાલતી દ્રવ્ય પ્રવૃત્તિઓ તરફ તે ઉપેક્ષા રાખે છે અને ભાવ પ્રવૃત્તિઓ તરફ બહુ માન ધરાવે છે.

ખરો જૈન પોતાને ધર્મવીર તરીકે ઓળખાવે છે. સ્વધર્મને માટે તે પ્રાણાર્પણ કરવાને તૈયાર થાય છે. જેમ અભિમાની શૂરવીર આનંદના ગ્લાનલેદક ધ્વનિ સહિત રણભૂમિમાં પ્રાણાર્પણ કરવાને દોડી જાય છે, તેવી રીતે તે ધર્મવીર પુરૂષ ધાર્મિક અને પદોપકારના કાર્યમાં અગ્રેસર થઈ દોડી જાય છે. તે મહાવીરનો બાલક પોતે શ્રદ્ધાથી માનેલી ધર્મ વસ્તુને પ્રમાણપૂર્વક સિધ્ધ કરી બતાવવા તન, મન અને ધનથી પ્રયત્ન કરે છે અને તેને માટે સર્વસ્વ અર્પવા ઉભો થાય છે. શુદ્ધ જૈન વીરના હૃદયમાં સદા કાલ પવિત્ર ભાવનાઓ ભરપૂર રહે છે. તે વીર સંતાન પોતાની શુભ ભાવનાનો કદિ પણ ત્યાગ કરતો નથી. જૈનના જીવન ક્રમને સૂક્ષ્મ વૃત્તાંત જે પુરાતન પુસ્તકોમાં આપવામાં આવ્યો છે, તેને અનુસરવાને તે સદા તત્પર રહે છે તે ગમે તેટલા સંકટો પડે અને ગમે તેવી વિપત્તિઓ આવે, તોપણ તે પોતાના જીવનના શુદ્ધ ક્રમને દૃઢતાથી પકડી બેસે છે, તેના હૃદયમાં ઘ્યાનો આવેશ એટલો બધો સજ્જડાયેલો હોય છે કે તેને તે ચાવજીવિત અદ્વિતીય દૃઢતાથી અને પ્રચંડ સત્યતાથી ધારણ કરી રાખે છે, તેના પ્રત્યેક વિચાર શુદ્ધ હોય છે અને તેમાં દૃઢતમ શ્રદ્ધા અને ધાર્મિક જીવનનું પ્રાબલ્ય વારંવાર ઉભરી જતું જોવામાં આવે છે. કારણ કે, ‘જૈન ધર્મજ સત્ય છે’ એવી અચલ ભાવનામાંથીજ તેની શ્રદ્ધાનો જન્મ થયેલો હોય છે. તે જૈનવીર જે જે નિયમોનું આવી ખંત અને દૃઢતાથી પાલન કરે છે, તે સર્વ કદાચિત કોઈ બીજાની દૃષ્ટિએ સત્ય નહિ જણાય; પરંતુ તેની સમ્યક્ત્વવાદી બુદ્ધિમાં તો તે અરિહંત પ્રણીત સર્વ નિયમો સર્વથા સત્યજ છે, એમ ભાસે છે.

ખરો જૈન કુટુંબમાં કે સમાજમાં કલેશ કે વિષવાદનો જન્મ આપનાર કે સહાયક થતો નથી.

ખરો જૈન કાણુ.

૩૧૩

શુદ્ધ જૈનના મુખમાંથી કદિ પણ મૃષાવાણી પ્રગટ થતી નથી. તે સાથે બીજાના હૃદયને પરિતાપ થાય, બીજાના મનમાં પાપમય ભાવના પ્રગટ થાય અને તે માનસિક એવી પાપમય પ્રેરણાનું કારણ થાય, એવી વાણીના એક અક્ષરને પણ તેની રસના જન્મ આપતી નથી. પવિત્ર જૈન પોતાના સત્યવ્રતને યાવજીવિત સાચવે છે, તે આર્હત ધર્મની ભાવના તરફ એટલી બધી પ્રીતિ ધરાવે છે કે અહ-નિશ તેના હૃદયમાં એજ વિચારો આબ્યા કરે છે. જો તે અદ્વિતીય વક્રત્વ શક્તિ અથવા લેખન શક્તિ ધરાવતો હોય તો ધર્મના ઉચ્ચ-તમ સિદ્ધાંતો બીજાઓને વ્યાખ્યાનદ્વારા સંભળાવવા પૂર્ણ ઉત્સાહ ધારણ કરે છે, તેવા કોઈ પ્રસંગે તેની એ ઉચ્ચ શક્તિને માટે જો તેને બહુ માન આપવામાં આવે, તોપણ તે બહુ માનની ઇચ્છા કરતો નથી. તે સર્વદા પોતાના સ્વધર્મી બંધુઓનું દાસત્વ કરવાને ઉજ્જમાલ થાય છે અને એવી સામાન્ય સ્થિતિમાં રહેવામાંજ પોતાને આનંદ માને-છે. કદિ કોઈ શુભ કર્મના યોગથી તેને ઉંચા પ્રકારની સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય તો પણ જો ખરો જૈન છે, તે અહંકૃતિને ધારણ કરતો નથી. તે સમ્યક્ત્વધારી વીરનર ચાર ભાવનાને ભાવનારો હોવાથી પોતાના મનમાં સમજે છે કે, “આ સમસ્ત જગત્ ઉન્માદથીજ ભરેલું છે, કોઈને ધનનો ઉન્માદ હોય છે, કોઈ વિલાસ સુખના ઉન્માદમાં લીન થઈ જાય છે, કોઈ કીર્તિના લોભમાં ઉન્મત્ત બનેલા જોવામાં આવે છે અને બીજી પણ અનેક પ્રકારની આશાથી લોકો ઉન્મત્ત બનેલા જોવામાં આવે છે; જે ધર્મની ઉચ્ચ સ્થિતિની પ્રાપ્તિની આશામાં ઉન્મત્ત થયેલો હોય છે, તેના જેવો પુણ્યશાલી પુરૂષ કોઈ પણ નથી.” ખરો જૈન આવી વિચારણામાં વિલીન થયા કરે છે, અને તેથી ખરો-ખરો જૈન પણ તેજ છે.

૩૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ડબાસંગ દુષ્કાળ ફંડ.

જા. નં. ૪૨૦

ડબાસંગફંડ તરફથી એપ્રિલ માસમાં દાણો આપવામાં આવ્યો તેની

જાહેરાત

મહેરબાન સાહેબ

આપના પ્રસિધ્ધ પેપરમાં નીચેની બીના છાપવા મહેરબાની કરશો

ડબાસંગ ફંડ તરફથી દુષ્કાળ સમયે જામનગરમાં સને ૧૯૧૨ ની સાલના એપ્રિલ માસમાં જામનગરની આયમણી બાબુના મહાજન શ્રાવકો ના ગામ ૩૨ માં કુલ માણસ ૫૮૫ને દાણો મળુ ૪૨૬ અંકે ચારસો છવીશ આપવામાં આવ્યો છે.

ફંડ તરફી ચલાયા તેમજ લાલપુર તાબાના જે ગામો આવેલા છે તેને દાણો સલાયેથી અપાય છે તે આપવા માણસ મોકલવામાં આવેલા છે તે આપી આવ્યા પછી તેની જાહેરાત આપવામાં આવશે.

આ ફંડને મહેરબાન શેઠ એતશી લાઈ બીઅશી લાઈ જે.પી. તરફથી મોટી રકમની મદદ મળી છે તોપણ તેમની ઇચ્છાનુસાર કોઈ પણ દયાળુ ગૃહસ્થને પોતાના પુન્યાર્થે કોઈ પણ રકમ આપવા ઇચ્છા હશે તો તે રકમ પેટે સ્વીકારવામાં આવશે.

સં. ૧૯૧૮ના વૈશાખ વદ ૧ શુક્રવાર તા. ૨-૫-૧૨

લી.

વકીલ સાકળચંદ નારણજી શાહ

બી. એ. એલ. એલ. બી.

એ. સે. ડબાસંગ ફંડ

જામનગર.

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧૫

વર્તમાન સમાચાર.

શહેર વડોદરામાં ઉજવાયેલી જયંતી.

વડોદરામાં—મહોપકારી સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજ
શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી મહારાજ)
ની ઉજવવામાં આવેલી જયંતી.

આ પૂજ્યપાદ સ્વર્ગવાસી મહાત્માએ જૈન સમાજ ઉપર અન-
હદ અવર્ણનીય ઉપકારો કરેલા છે, ઉક્ત પૂજ્યપાદ મહાત્માની હૈયાતી
બાદ તેઓશ્રીના શિષ્ય મંડળમાં જે ઐક્યતા—સંપ છે તે બેઠ સર્વ
કોઈ આનંદ પામે તેમાં નવાઈ જેવું નથી. ઉક્ત આચાર્ય મહા-
રાજનો આખો સમુદાય પરિવાર—આજ્ઞાવત, ગુરૂને પગલે ચાલનાર,
ઉત્તમ ચારિત્ર ધારી, ઉચ્ચવિહારી અને ક્રિયાપાત્ર હોઈને અત્યાર સુધી
તેઓમાં જે સુસંપ જળવાઈ રહ્યો છે અને તેને લઈને પોતાના વિ-
હારના સ્થળોમાં જગ્યોએ જગ્યોએ જૈન સમાજ ઉપર અનેક પ્રકારના
ઉપકારો કરી ધર્મની જે અભિવૃદ્ધિ કરેલ છે, તે જૈનસમાજમાં
ખુલી રીતે દેખાય છે; હાલમાં તેવીજ રીતે તે ઐક્યતા—સંપની
અભિવૃદ્ધિમાં વધારો કરવા, તેમજ ઉક્ત સ્વર્ગવાસી ગુરૂરાજની
અચળ ઉજ્જવલ કીર્તિમાં ઉમેરો કરવા, અને જૈન સમાજ ઉપર
અનેક ઉપકારો કરવા, વડોદરા મુકામે હાલ તે સ્વર્ગવાસી પૂજ્ય-
પાદનો પરિવાર મંડળ મોટી સંખ્યામાં એકઠો થયેલો છે, તે તેનો
મજબૂત અને ચોકસ પૂરાવો છે.

૩૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચાલતા માશની જેઠ શુદ્ધ ટના રોજ ઉક્ત મહોપકારી સ્વર્ગવાસી મહાત્મા શ્રીઆત્મારામજી મહારાજની સ્વર્ગવાસી તિથિહોવાથી તેમના વડા શિષ્ય શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજ વિજય કુમળાસૂરિ મહારાજના અધ્યક્ષપણા નીચે ત્યાંના ચતુર્વિધ સંઘેઉક્ત સ્વર્ગવાસી મહાત્માની જયંતી ઉજવી હતી. તે વખતે વિદ્વદ્વરત્ન મુનિરાજ શ્રી વલ્લભ-વિજયજી મહારાજે ત્રણ કલાક સુધી હલા હલા ગુરૂ ગુણાનુવાદ-ગુરૂ ગુણ કીર્તન અને તેનાથી થતા લાભો તેમજઉક્ત સ્વર્ગવાસી મહાત્માના અનેક ઉપકારોનું એવું અસરકારક વર્ણન વિદ્વતા ભરેલી રીતેકરી બતાવ્યું હતું કે ત્યાં એકઠો થયેલ સમુદાય અપૂર્વ આનંદના સમૂહમાં નિમગ્ન થઇ ગયો હતો. જે વડોદરાના શ્રી સંઘના ઇતિહાસમાં સોનેરી અક્ષરે જળવાઈ રહેશે.

ત્યારબાદ બપોરના સત્તરભેદી પૂજા ઉક્ત સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજકૃત લણાવવામાં આવીહતી. આવક સમુદાયે દેરાશરોમાં આંગી ઠરાવી રાત્રિના લાઇટ લાવના વિગેરેઉત્તમ કાર્યો કર્યા હતા.

વડોદરા મુકામે સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજનો સમુદાય જે એકત્ર થયોછેતે પોતાનામાં જે સંપ અને ઐક્યતા છે તેની અભિવૃદ્ધિ કરવા સાથે તેઓ વ્યવહાર કુશળ, ધર્મ કુશળ અને વિદ્વદ્વર્ગ હોઇને પોતાના જ્ઞાનથી, બુદ્ધિથી, પોતાના સુવિચાર અને ઉત્તમ લાવનાથી ભાવિધ્યમાં જૈન કોમને પણ કોઇ અપૂર્વ લાભ પ્રાપ્ત કરાવ્યા સિવાય રહેશે નહીં તેટલુંજ નહિં પણ પોતાના જ્ઞાન, કૃપા અને ઉત્તમ લાવનાની પ્રાસાદીજૈન કોમને આપી તેની ધાર્મિક ઉન્નતિમાં પણ વૃદ્ધિ કરાવ્યા સિવાય રહેશે નહિં.

અમે ઉક્ત સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજના પરિવાર મંડળમાં દિવસાનું દિવસ ઐક્યતા સુસંપન્નમાં વૃદ્ધિ થઇ જૈન સમાજ ઉપર અહરંતનશ અનહદ ઉપકારો તે મહાત્માઓના તરફથી થતા ઉક્ત સ્વર્ગવાસી મહાત્માના પરિવારની ઉજ્જવલ કીર્તિમાં અભિવૃદ્ધિ થાઓ એટલી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧૭

અમારી સભાને કરવામાં આવેલો સોળમો વાર્ષિક મહોત્સવ.

જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં અને શુદ્ધ ૮ ના
રોજ શ્રી સિદ્ધાચળ ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા
શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસૂરિ (શ્રી આત્મારામજી
મહારાજ)ની સ્વર્ગવાસ તીથિ
હોવાથી તે માટે કરવામાં આવેલ
જયંતી અને મહોત્સવો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયા સોળ વર્ષ પૂરાથઈ સતરસું
શરૂ થવાથી આ માસની શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી,
તેમજ તેજ દિવસે પૂજ્યપાદ ગુરુરાજશ્રી વિજ્યાનંદ સૂરિ (આત્મા-
રામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી તેજ રોજ, તેમજ
જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ બંને દિવસે નીચે મુજબના માંગલિક કાર્યો નીચે
મુજબ સ્થળોમાં કરવામાં આવ્યા હતા.

આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણ પત્રિકાઓ છપાવી
બહાર ગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ દર વર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ સ-
ભાના મકાનને ધ્વજ પતાકા તોરણો વિગેરેથી શણગારી, તેમાં સવા-
રમાં પ્રભુ પધરાવી મરહુમ આચાર્ય મહારાજ કૃત સતરલેદી પૂજા
વિવિધ રાગ રાગિણીથી સુંદર વાજાંત્રો સાથે ભણાવવામાં આવી
હતી, અને મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગૃહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં
હાજરી આપી હતી, અને બપોરના વેરા હઠીસંગભાઈ ઝવેરચંદન
તરફથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. તેમજ—

૩૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ જેઠ સુદ ૭ ના રોજ બપોરની ત્રણ વાગ્યાની દેનમાં સલાના સલાસદો શ્રી સિદ્ધાચળ ગયા હતા. ત્યાં જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ ઉક્ત આચાર્ય મહારાજકૃત વીસસ્થાનકની પૂજા સવારના દશવાગે સુંદર રાગ રાગણીથી વાળત્રો સાથે લણાવવામાં આવી હતી, અને તેજ દિવસે શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, પુંડરીકજી મહારાજને અને આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિને સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી. અને યાત્રા, પૂજા, ભાવના વિગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા. તે નિમિત્તે સલાના માનવતા લાઘવ મેઘર મીયાંગામવાળા શેઠ નેમચંદલાઈ પીતાંબરદાસ તરફથી રૂા. ૨૫) આવ્યા હતા. સાંજના સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું જેથી અપૂર્વ આલ્હાદ ઉત્પન્ન થયો હતો.

શ્રી મીયાંગામમાં-શ્રીમદ્વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી મહાજની કરવામાં આવેલી જયંતી.

શ્રી. શ્રી. શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી મદ્વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વર (આત્મારામજી) મહારાજ એક મહાન જૈન પ્રવેતાંબર આચાર્ય થઈ ગયા છે.

જેઠ સુદ ૮ ને રોજ તેઓ શ્રોની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી તેના ગુણાનુવાદ સ્મરણાર્થે અત્રે નીચે પ્રમાણે શુભકાર્ય થયાં હતાં.

શ્રી જૈન આત્મવલ્લભ પાઠશાળા તથા કન્યાશાળામાં શેઠ નેમચંદ પીતાંબરદાસે બદામો વહોંચી છોકરાઓને રજા આપી હતી

શ્રી સંભવનાથજીના દેરાસરમાં શા. મગનલાલ ત્રજલાસે શ્રી મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી કૃત પંચ કવ્યાલુક પૂજા લણાવી હતી.

ઉપર પ્રમાણે શુભ કાર્યોથી ગુરૂલકિત દર્શાવવામાં આવી હતી.

(મળેલું)

શ્રી પ્રાંતીજમાં સ્વર્ગવાસી મહાત્મા શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિ આત્મારામજી મહારાજની કરવામાં આવેલી જયંતી.

જેઠ શુદ્ધ ૮ની રોજ ઉક્ત મહાત્માની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી મુનિરાજશ્રી લખ્મીવિજયજીના ઉપદેશાનુસાર ત્યાંના દેરાસરમાં શ્રી સંઘે પૂજા, આંગી, ભાવના, ગુણ કીર્તન વિગેરેથી જયંતી કરેલી હતી.